

Van Dijken

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Dijken en Willemse-van der Ploeg. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 73 (25847).

Ik verneem dat de staatssecretaris, alvorens het woord te krijgen, wacht op de motie van mevrouw Van Dijken.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Mevrouw Leijten en de heer Roemer hebben een motie ingediend, waarin zij mij vragen om een groep vervoerders te zoeken die wel voldoet aan de kwaliteitseisen, en vervolgens het contract met Connexxion te verbreken. Ik ontraad de aanneming van deze motie. In het algemeen overleg over Valys is hierover uitgebreid gesproken. Daarna heb ik nog een algemeen overleg bijgewoond van de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat, waarin de heer Roemer eveneens uitgebreid over contracten heeft gesproken.

Natuurlijk valt er nog het een en ander te verbeteren aan de dienstverlening van Connexxion, maar dat laat onverlet dat er heel veel is veranderd. Zo hebben wij in het algemeen overleg gesproken over de daling van het aantal klachten en de verbeterde serviceverlening. Ik denk dat wij het contract niet zomaar moeten verbreken. Wij moeten daarvoor namelijk eerst nieuwe vervoerders vinden met alle aanloopproblemen van dien. Het gaat mij om het belang van de cliënt en ik zal dan ook de nodige maatregelen nemen als uit het onderzoek naar het taxikeurmerk blijkt dat dit nodig is.

Mevrouw **Leijten** (SP): Ik vind deze reactie onbegrijpelijk. Mevrouw Van Dijken zei terecht dat twee bij partijen bij hun volle verstand een contract hebben afgesloten en dat een van hen de afspraken niet nakomt. U belooft dan toch zeker slecht gedrag als u met deze vervoerder doorgaat? Ik vraag u niet om het contract onmiddellijk op te zeggen, omdat daardoor inderdaad mensen in de kou kunnen komen te staan. Ik vraag u om een nieuwe groep te zoeken die wel voldoet aan de eisen van de Kamer, zoals het niet doorverkopen van ritten en een "niet goed, geld terug"-regeling. Dat was tot nu toe allemaal niet mogelijk, omdat er al een contract was afgesloten. Als u dat hebt geregeld, kunt u breken met Connexxion.

Staatssecretaris **Bussemaker**: U hanteert heel andere uitgangspunten dan ik. Ik vind dat je niet met onderaannemers moet breken, want een dekkend vervoersnetwerk is dan niet meer mogelijk.

Bij mij staat het belang van de cliënt voorop. Iedereen die Valys-vervoer nodig heeft, moet daarvan in heel Nederland gebruik kunnen maken. Connexxion moet zich aan de overeenkomst houden en daarom ga ik uitzoeken of het taxikeurmerk voldoet aan de gestelde eisen. Daarvoor ga ik opnieuw onderzoek doen naar de klanttevredenheid en zal ik Connexxion erop aanspreken dat zij zich moet houden aan de afspraken uit het contract.

Ik denk dat cliënten daar meer aan hebben dan aan het besluit om het contract nu al te stoppen. Als wij dat zouden doen, is er bovendien voor Connexxion geen

enkele prikkel meer om vandaag, morgen en overmorgen zo goed mogelijke service te verlenen. Ik ontraad dus de aanneming van uw motie.

Mevrouw Leijten vroeg wanneer zij inzicht krijgt in de gegevens over doorverkoop. Die gegevens komen in februari naar haar toe. Zij heeft verder vragen gesteld over het liggend ziekenvervoer. Door recente technische ontwikkelingen is het mogelijk om mensen in sommige gevallen niet langer met een ambulance te vervoeren. Het gaat daarbij niet om vervoer naar een ziekenhuis. Daarvoor moeten de bussen wel worden aangepast en omgebouwd. Met Connexxion zijn afspraken gemaakt voor maatwerk in die enkele gevallen dat liggend vervoer vereist is. Het zal nog even duren voor die passende oplossing er is. Daarvoor zoeken wij een structurele oplossing. Het liggend vervoer is dus geregeld.

Mevrouw Van Dijken en mevrouw Willemse vragen mij in hun motie om de kosten van het onderzoek naar de vraag of Connexxion zijn afspraken nakomt via de bonus-malusregeling in rekening te brengen bij Connexxion. Dat betekent met andere woorden dat Connexxion dit onderzoek moet betalen. Ik kan mij vinden in de gedachte achter de motie. De motie past ook goed in de lijn die ik naar aanleiding van de motie van mevrouw Leijten uiteen heb gezet. Wij hebben een contract en dat bevat de nodige instrumenten om in te grijpen als men zich niet houdt aan de afspraken uit dat contract. In het algemeen overleg heb ik al gezegd dat het ernstig is dat Connexxion de informatie niet met het ministerie van VWS heeft gedeeld, omdat dat veel onrust had kunnen voorkomen. Ik laat het oordeel over deze motie daarom aan de Kamer.

De **voorzitter**: Ik denk dat deze moties aan de stemmingslijst van aanstaande dinsdag zullen worden toegevoegd. Hiermee zijn wij gekomen aan het einde van dit VAO. Ik schors de vergadering tot kwart over twee.

De beraadslaging wordt gesloten.

De vergadering wordt van 13.25 uur tot 14.15 uur geschorst.

Voorzitter: Ten Hoopen

De **voorzitter**: Ingekomen is een beschikking van de voorzitters van de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal inzake de aanwijzing van het lid Huijbregts-Schiedon tot lid van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda van een van de volgende weken:

- het wetsvoorstel Wijziging van de Ziektewet om uitkering van ziekengeld mogelijk te maken aan personen

Voorzitter

die op zaterdag en zondagen werken (31713);
- het wetsvoorstel Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met een herziening en vereenvoudiging van de voertuigregelgeving, ter implementatie van richtlijn nr. 2007/46/EG betreffende de goedkeuring van voertuigen en enkele andere technische wijzigingen (31562).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Langkamp.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Voorzitter. Mijn eerste verzoek is een rappel. Ruim twee maanden geleden heb ik schriftelijke vragen gesteld over de problemen bij de tegemoetkoming in de kosten voor kinderen die in een gezinshuis verblijven. Daar heb ik nog steeds geen antwoord op. Ik wil die antwoorden toch graag deze week ontvangen, anders zie ik mij genoodzaakt om deze aan te melden voor het mondelinge vragenuur van volgende week.

De **voorzitter**: Ik zie geen woordmeldingen hierover. Ik stel voor om het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, met daarin ook de genoemde datum.

Daartoe wordt besloten.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Voorzitter. Mijn tweede verzoek is om een spoeddebat te houden naar aanleiding van de brieven die wij gisteren en vandaag hebben ontvangen van staatssecretaris Bussemaker over de financiële problemen op dit moment bij verpleegkundige kinderdagverblijven. Dit verzoek doe ik mede namens de VVD-fractie.

De **voorzitter**: Dat betekent dat wij al meer dan 30 leden hebben.

De heer **Jan de Vries** (CDA): Voorzitter. Gezien de inhoud van de brieven is er in onze ogen niet direct sprake van spoedeisendheid. Dus de commissie kan ook morgen in de procedurevergadering afspreken hoe zij hiermee verder gaat. Wij kunnen bijvoorbeeld een algemeen overleg voeren over die materie.

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Ik heb hetzelfde verzoek. Er is een brief. Die is helder. Laten wij morgen verdere procedureafspraken maken.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Dat is heel jammer, want wij verschillen echt van mening over de inhoud van deze brief. Ik zie wel degelijk aanleiding om hierover in de Kamer zeer spoedig van gedachten te wisselen, dus ik blijf bij mijn verzoek.

De **voorzitter**: Gezien de agenda, moeten wij wel bekijken of daar ruimte voor is. Ik kan mevrouw Langkamp in overweging geven om er een spoed-AO van te maken.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Ik heb daar op zichzelf geen bezwaren tegen, als dan maar niet morgen in de procedurevergadering van VWS opnieuw moet worden overlegd over de vraag of dat spoed-AO er wel of niet

komt. Dan wil ik bij dezen ook de toezegging dat het er komt.

De **voorzitter**: Kunnen wij met elkaar afspreken dat er een spoed-AO wordt georganiseerd door de commissie?

Mevrouw **Wolbert** (PvdA): Ik hoor net van de commissie-voorzitter dat de commissie daarover gaat en dat het overleg morgen nog wel even moet worden gevoerd.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Dan houd ik mijn verzoek om een spoeddebat aan.

De heer **Jan de Vries** (CDA): Natuurlijk is het formeel zo dat de vaste Kamercommissie zelfstandig daarover besluit, maar zij moet daarbij wel deze dialoog meewegen. De CDA-fractie zal dat in ieder geval doen.

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Ik wil mevrouw Langkamp meegeven dat zij alsnog morgen bij de regeling van werkzaamheden een spoeddebat kan aanvragen als het morgen niet lukt in de procedurevergadering.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Wij dreigen nu in de bureaucratische blubber weg te zakken. Laten wij gewoon met elkaar afspreken, een spoed-AO te voeren. Dan hoeven wij geen spelletjes in de procedurevergadering te doen en hoeft de plenaire agenda daar niet mee te worden belast. Het CDA heeft al een spoed-AO toegezegd. GroenLinks en de VVD doen dat ook. Samen met de SP is het dan rond, dus laten wij het dan gewoon zo doen.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Ik weet zeker dat wij daarbij ook de steun krijgen van de PVV-fractie.

De **voorzitter**: Dan trek ik de conclusie dat vooralsnog wordt gekozen voor een spoed-AO. Dat wordt morgen verder besproken in de procedurevergadering. Als dat niet doorgaat, heeft mevrouw Langkamp de vrijheid om morgen alsnog een spoeddebat aan te vragen.
Het woord is aan de heer Van der Ham.

De heer **Van der Ham** (D66): Voorzitter. Ik heb een rappel op vragen. In de eerste plaats betreft dat de vragen aan de minister van Justitie en de minister van BZK over het breken van enkele gemeenten met het gedoogbeleid voor coffeeshops. Die vragen zijn ingezonden op 27 oktober 2008. Ik kan begrijpen dat de bewindslieden dit meenemen in de evaluatie, maar ik wil dan wel weten of dit punt inderdaad daarin wordt meegenomen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is andermaal aan de heer Van der Ham.

De heer **Van der Ham** (D66): Voorzitter. Het tweede punt is wat problematischer. De beantwoording door de minister van BZK en de minister van OCW van vragen

Voorzitter

over de zogenaamde enkelefeitconstructie in de Algemene wet gelijke behandeling is al heel lang over tijd. Die vragen zijn op 30 september gesteld. Diverse keren, ook bij de begrotingsbehandelingen, is gevraagd hoe het nu precies zit met die beantwoording. Die laat maar steeds op zich wachten, dus ik hoop dat u dit rappel met een flinke streep eronder doorstuurt naar het kabinet. Het duurt nu al heel erg lang. Als het kabinet hiermee intern een probleem heeft, willen wij dat ook graag weten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Brinkman.

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. Ik wil graag dat het verslag van het algemeen overleg van 2 december 2008 over het Nationaal Instituut Rechten van de Mens op de agenda van de plenaire vergadering wordt gezet. Het heeft geen haast.

De **voorzitter**: Dan zullen wij bezien wanneer wij het VAO in de komende twee weken voor de plenaire vergadering kunnen agenderen.

Het woord is aan mevrouw Van Gent.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Ik val in voor de heer Vendrik. Ik wil graag het verslag van het algemeen overleg van 2 december 2008 over de Transportraad nog deze week op de agenda van de plenaire vergadering zetten, inclusief de stemmingen.

De **voorzitter**: Ik stel voor om dat VAO nog voor vanmiddag te plannen, zodat wij de stemmingen mogelijkerwijs snel kunnen houden, samen met de stemmingen over de moties ingediend bij het aangevraagde VAO over de Razeb. Wij kunnen die stemmingen dan waarschijnlijk morgen combineren.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Dat lijkt mij een goed plan, voorzitter.

Overeenkomstig het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Polderman.

De heer **Polderman** (SP): Voorzitter. Ik moet helaas rappelleren. Samen met mijn collega Roemer heb ik op 7 oktober 2008 vragen gesteld over een jachthaven bij Perkpolder, maar daarop hebben wij nog steeds geen antwoord gekregen. Wij willen dat wel graag hebben.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Van Dam.

De heer **Van Dam** (PvdA): Voorzitter. Ik wil een VAO

aanvragen over vergunningverlening voor mobiele communicatie en de verdeling van de 2,6 GHz-frequenties. Het algemeen overleg vond plaats op 2 december 2008.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat dit geen haast heeft. Wij zullen proberen, het VAO in de komende twee weken te agenderen.

Het woord is aan mevrouw Koşer Kaya.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Voorzitter. Ik vraag een debat aan met minister Donner, staatssecretaris Van Bijsterveld en de minister-president over het feit dat de Sociale Verzekeringsbank namens het kabinet-Balkenende IV aan ouders met schoolgaande kinderen € 316 geeft. Dit lijkt mij een vorm van campagne voeren. Voorafgaand aan dat debat ontvang ik graag een brief van het kabinet over hoe dit heeft kunnen gebeuren.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Het lijkt mij een storm in een glas water, maar als mevrouw Koşer Kaya een brief wil, dan mag dat van mij. Wij zijn nog niet zo ver dat wij nu al voor een debat zijn.

De heer **Jan de Vries** (CDA): De CDA-fractie is blij met het uitbetalen van € 316 aan alle ouders, maar wij hoeven daarover geen debat te voeren om een dankwoord aan het kabinet te kunnen uitspreken.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Het riekt naar overheidspropaganda, daarom steunen wij het verzoek.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat u het verzoek om een brief steunt.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Wij steunen het verzoek om een brief en eventueel daarna een debat.

De heer **Van Dam** (PvdA): Brieven vragen mag altijd. Ik denk dat het kabinet die met plezier stuurt, zoals de heer De Vries dit zojuist aangaf. Ik denk dat het kabinet het met hetzelfde enthousiasme aan ons uitlegt, maar een debat vind ik een tikkeltje te veel eer.

Mevrouw **Ortega-Martijn** (ChristenUnie): Dit geldt ook voor de fractie van de ChristenUnie. Wij vinden een brief prima, maar wij hebben geen behoefte aan een debat.

De **voorzitter**: Als ik het zo zie, is er voldoende steun om een brief aan het kabinet te vragen. Ik stel mevrouw Koşer Kaya voor, die brief af te wachten en op basis daarvan eventueel een verzoek te doen voor een debat.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Voorzitter. Ik heb speciaal om een brief gevraagd om eerst te horen waarom dit zo heeft kunnen gebeuren. Het kabinet hoort namelijk neutraal te zijn in het verstrekken van informatie. Het hoort geen campagne te voeren.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Aptroot.

Voorzitter

De heer **Aptroot** (VVD): Voorzitter. Ik vraag u om in de agenda plaats in te ruimen voor een spoeddebat met de staatssecretaris van Economische Zaken en zo mogelijk ook met de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de Postwet, het niet openen van de markt per 1 januari aanstaande. Dit verzoek heeft een korte toelichting nodig.

Voor vanmiddag stond er een AO op de agenda, dat wij een maand geleden al op de agenda van de commissie hebben laten plaatsen. Wij wisten dat het kabinet eind november een besluit zou nemen. Gistermiddag heb ik in de procedurevergadering uitdrukkelijk gezegd dat wij het AO van vanmiddag belangrijk vonden en dat wij graag de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid daarbij wilden uitnodigen. Wat schetst mijn verbazing dat de drie regeringspartijen, het CDA, de PvdA en de ChristenUnie, een halfuur na afloop van de procedurevergadering melden dat zij niet in het openbaar over dit onderwerp willen praten en dat het dus niet doorgaat. Dit is machtsmisbruik. Er rest mij geen andere mogelijkheid om in het openbaar te praten over het niet openen van de postmarkt, dan het aanvragen van een spoeddebat.

De **voorzitter**: Daar hebt u de gelegenheid voor gehad.

De heer **Graus** (PVV): Het komt mij slecht uit, want er is geen gelijk speelveld. Wij zitten helemaal niet te wachten op een debat: laat troebel water staan totdat het helder is. Nu heeft de heer Aptroot echter wel een punt en steun ik zijn verzoek.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): De SP-fractie steunt het verzoek om een spoeddebat. De fractie is helemaal niet gelukkig met de gang van zaken en met het feit dat op deze wijze besluiten die in een procedurevergadering zijn genomen, via een achterdeur worden omzeild.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij hebben geen behoefte aan een AO, juist omdat het kabinet nog met de sociale partners gaat praten over de arbeidsvoorwaarden. Wij vinden dat wij daarin als Kamer geen rol hebben. Laat het kabinet eerst maar komen. Wij hebben dus geen behoefte aan een AO en al helemaal niet aan een spoeddebat.

Mevrouw **Vos** (PvdA): Ook mijn fractie heeft op dit moment geen behoefte aan een spoeddebat. Een AO houden is inderdaad een beetje vreemd als nog over een aantal zaken moet worden besloten. Wij voeren liever een algemeen overleg in de week nadat het overleg heeft plaatsgevonden, het liefst nog voor het kerstreces.

Mevrouw **Ortega-Martijn** (ChristenUnie): Ik sluit mij aan bij het voorstel van mevrouw Vos.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Het lijkt er toch een beetje op dat hier politieke spelletjes worden gespeeld. Wat dat betreft, heeft de heer Aptroot een punt. Zou het niet mogelijk zijn dat wij voor het kerstreces nog een algemeen overleg hierover hebben en dat dit plaatsvindt voordat er een definitief besluit is gevallen? Dat is, denk ik, ook wat de heer Aptroot bedoelt. Wij zijn het inhoudelijk helemaal niet eens over dit punt; dat weet de heer Aptroot ook, want ik ben voor

goede arbeidsvoorwaarden en hij iets minder, maar ik vind wel dat ik hem moet steunen in dit verzoek.

De **voorzitter**: Mijnheer Aptroot, ik heb geconstateerd dat u een meerderheid hebt voor een spoeddebat. Daarbij moet ik wel aantekenen dat daar op de plenaire agenda geen of nauwelijks meer ruimte voor is. Die ruimte kan ik ook niet inruimen. Ik stel u voor om een spoed-AO te houden en dus in te gaan op de suggestie van mevrouw Van Gent.

De heer **Aptroot** (VVD): Voorzitter. Het valt mij op dat de drie regeringspartijen niet ingaan op mijn inhoudelijke argument dat zij binnen een halfuur na de procedurevergadering gewoon een overleg de nek omdraaien, terwijl zij weten dat anderen daaraan hechten. Ik hecht aan dat spoeddebat. Ik ben dit achterkamertjesgedonder van de regeringspartijen en het ontlopen van debatten echt zat. Ik wil een spoeddebat; daar hebben wij recht op. Er is een ruime meerderheid voor, ver boven de 30 zetels. Vier partijen zeggen ja, dus zorgt u maar dat er ruimte wordt gemaakt op de agenda, zou ik zeggen.

De **voorzitter**: Als die ruimte er niet is, mag ik u dan nog eens in overweging geven of het ook een spoed-AO zou kunnen zijn? Gehoord de argumenten die u hebt genoemd, zou het belang van overleg zwaarder moeten wegen dan het feit dat het plenair plaatsvindt.

De heer **Aptroot** (VVD): Voorzitter. Ik vind dat de drie regeringspartijen nu maar op een harde manier te weten moeten komen dat zij op een fatsoenlijke manier met hun collega's moeten omgaan. Er komt gewoon een spoeddebat. De vereiste meerderheid is er.

De **voorzitter**: Die meerderheid is er.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Het probleem is hier een beetje dat wij er niet op kunnen rekenen dat de coalitiepartijen, als er een procedurevergadering moet plaatsvinden om te besluiten tot een spoed-AO, dat verzoek ook steunen. Daarom is deze deal niet te sluiten, helaas, zou ik bijna willen zeggen, tenzij de coalitiepartijen nu aangeven dat zij bereid zijn om het verzoek om een spoed-AO te steunen, zonder spelletjes. Dan hebben wij een ander verhaal.

De **voorzitter**: Dat is helder.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Nog één ding voor de helderheid: dit heeft niets te maken met achterkamertjes of wat dan ook. Er moet overleg plaatsvinden met de bonden. Wij hebben op dit moment niets om over te praten. Ik vind het prima om een algemeen overleg te houden, maar laten wij dat dan alstublieft doen op een moment dat het kabinet gesproken heeft met de bonden. Dat is volgende week. Dan kunnen wij voor het reces nog prima een groot overleg houden.

De **voorzitter**: Het is helder. De heer Aptroot blijft bij zijn verzoek. Hij heeft daar steun voor. Wij zullen kijken op de agenda of daar ruimte voor is en ik kan mij voorstellen dat er eventueel ook nog in overleg bekeken wordt wanneer dat gehouden kan worden.

Het woord is aan mevrouw Blanksma-van den Heuvel.

Voorzitter

Mevrouw **Blanksma-van den Heuvel** (CDA): Voorzitter. Ik wil graag mede namens de PvdA-fractie een verzoek indienen om de afronding van het debat inzake de Experimentenwet BGV-zones morgen op de plenaire agenda te plaatsen. Wij willen de Experimentenwet graag per 1 januari laten ingaan, en dat is mogelijk als wij het wetsvoorstel nu met spoed op de agenda zouden kunnen zetten.

Mevrouw **Smeets** (PvdA): Voorzitter. Het verzoek was ook namens de PvdA-fractie, maar ik wil daar nog een overweging aan toevoegen. Sinds half september – om exact te zijn: sinds 24 september – staat dit wetsvoorstel op uw agenda en ik kan alleen maar onderstrepen wat mevrouw Blanksma heeft gezegd. Het wetsvoorstel moet morgen op de agenda komen te staan.

De heer **Aptroot** (VVD): Voorzitter. Er is een spoeddebat aangevraagd met een veel spoedeisender karakter. Dat gaat over een zaak waar de werkgelegenheid van heel veel mensen van afhangt. Laten wij dat maar eerst doen.

De **voorzitter**: Wij zullen kijken of wij aan de verzoeken kunnen voldoen en of wij de debatten morgen op de agenda kunnen krijgen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Invoerings- en aanpassingswet Zorgverzekeringswet in verband met voortzetting van de subsidiëring van de MEE-organisaties (31550).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Voorzitter. Sinds de jaren dertig, dus nog voor het begin van de Tweede Wereldoorlog, zorgt de Sociaal Pedagogische Dienst ervoor dat mensen met een verstandelijke beperking gesteund worden in hun zelfstandigheid. De dienst is sinds 2003 werkzaam onder de naam MEE. MEE helpt hen om de weg te vinden in een ingewikkelde samenleving. Vaak nemen eerst familieleden deze ondersteuning voor hun rekening, die zij vaak ook nog lang volhouden. Al te vaak lopen echter ook zij uiteindelijk vast, omdat voor mensen die niet helemaal zijn zoals anderen meestal eenvoudig geen snelle oplossing mogelijk is en maatwerk moet worden gezocht. Dat begint als deze mensen nog jong zijn bij de zoektocht naar passende zorg en passend onderwijs. Langzaam maar zeker gaan ook vragen over de toekomst hierbij een rol spelen. Waar kan mijn kind terecht voor passend werk, een passende woning, een goede en passende vrijetijdsbesteding? Op wie kan mijn kind terugvallen als wij, de ouders, er niet meer zijn? Wie is bereid om mijn kind te helpen bij het maken van keuzen waarvan hij de consequenties niet goed overziet?

Sinds 2003 is de aard van het werk van MEE ingrijpend veranderd. Medewerkers van MEE maakten tot die tijd vaak langdurig deel uit van het leven van een cliënt. Sinds 2003 werd deze taak steeds meer gedelegeerd aan anderen. MEE moest zich specialiseren in kortdurende

interventies en tevens gaan werken voor een veel bredere doelgroep. Ook mensen met lichamelijke of zintuiglijke beperkingen of met autisme konden vanaf dat jaar een beroep doen op de diensten van MEE.

In dit proces heeft MEE volgens de VVD-fractie haar meerwaarde voor de nieuwste doelgroepen over het algemeen bewezen. Ik noem in dit kader met name de inspanningen van MEE om autismentetwerken op te zetten. Minister Rouvoet mag in zijn handjes knippen over het feit dat de Bureaus Jeugdzorg hierop in veel regio's kunnen terugvallen. Erg veel kinderen met autisme en hun ouders kunnen een beroep doen op MEE als de jeugdzorg hen in de kou laat staan door de lange wachtlijsten. Ook daarna kunnen zij op MEE een beroep doen.

Voor de betrokken professionals van MEE was de verandering die werd ingezet niet altijd eenvoudig. Ik wil ook niet verhullen dat er zaken minder goed uit de verf zijn gekomen. Ik geef direct toe dat er bij de prestaties van MEE sprake is van verschillen per regio. Voor een organisatie in transitie als MEE was het echter niet bepaald motiverend dat al in 2004 duidelijk werd dat er alweer een nieuwe aanpassing op de rol stond. Alle premiesubsidies die werden betaald vanuit de AWBZ moesten verdwijnen. De organisaties die hierdoor werden gefinancierd, moesten elders worden ondergebracht. Als het destijds aan het kabinet had gelegen, moest MEE opgaan in het gemeentelijk zorgloket. Ook wilde de regering toen dat MEE voortaan aangestuurd en ook gefinancierd zou worden door de gemeenten. De VVD-fractie heeft zich hiertegen steeds verzet, met steun van de gehele Kamer. Wij hebben ons hiertegen uiteindelijk met succes verzet. MEE is nog steeds een zelfstandige organisatie, hoewel gezegd moet worden dat er opnieuw een uitspraak van de Kamer nodig was om dit voor elkaar te krijgen.

Het resultaat is dat wij vandaag een wetsvoorstel bespreken waarin de zelfstandige subsidie voor MEE vanuit de AWBZ voor de komende jaren wordt veiliggesteld. Wel bevreedt het ons dat in de begroting voor volgend jaar de MEE-gelden zijn opgenomen in het artikel "maatschappelijke ondersteuning Wmo". Kan de staatssecretaris dit nader duiden?

De reden dat de VVD-fractie dit wetsvoorstel niet zonder meer kon laten passeren, ligt in de onduidelijkheid over de toekomst voor MEE, die in dit wetsvoorstel helaas niet wordt weggenomen. Het kabinet heeft geen afstand genomen van het eerdere voornemen om alle premiesubsidies uit de AWBZ te beëindigen. Waarom doet men dat eigenlijk niet? Wat is er zo erg aan de premiesubsidie die nu nog bestaat voor MEE? De VVD wil graag een helder antwoord op deze vraag.

Waarom is nog steeds niet duidelijk wat de toekomstige rol van MEE in het zorgstelsel precies behelst? Er was dit voorjaar een uitgelezen kans om die plek te markeren in de brief van de staatssecretaris over de toekomst van de AWBZ. Het kabinet heeft dit echter verzuimd. Ook heeft het kabinet nog steeds niet aan de eis van de Kamer voldaan om met een zelfstandige toekomstvisie over MEE te komen. Deze eis heeft de Kamer in 2006 neergelegd tijdens de debatten over de totstandkoming van de Wmo.

In stukken over de positie van kwetsbare mensen in de samenleving is gelukkig steeds meer oog voor de belangenbehartigingsclubs en patiëntenorganisaties. De positie en de rol van MEE in de transitie van de